

Meninger, at han vil erklære sig derfor, saa kan han jo afgive sit Votum paa en saadan Maade, at Sagen faaer samme Udfald, som om han ikke stemte, nemlig ved at afgive et Nei. Jeg kan altsaa ikke stemme for dette Ændringsforslag.

Hvad mit Amendement under Nr. 69 angaaer, da stemmer det væsentlig overeens med det, som er fremsat under Nr. 68. Jeg maa med Hensyn til Maaden, hvorpaa det er fremsat i den trykte Liste over Ændringsforslagene, bemærke, at mit Forslag under Nr. 69 ikke vedkommer det sidste Membrum af § 37, men at men at det egentlig burde hedde der, at det tredje Afsnit affattes saaledes, som efterfølger. Dette „at Slutningen bortfalder“, refererer sig blot til mit hele Ændringsforslag, som ogsaa angik den sidste Deel af Sen, og hvor jeg har foreslaaet noget Andet istedetfor det, som Udvalget har foreslaaet. Mit Forslag under Nr. 69 gaaer ud paa det Samme, som den ærede Landsstingsmand, der har fremsat Ændringsforslaget under Nr. 68, har tilsigtet, nemlig at hævde Minoritetens Ret til at kunne faae Indflydelse paa Comiteerne. Det er vistnok, at den Deel af Forsamlingen, som ikke faaer Leilighed til at kunne gjøre sig gjældende i Comiteerne, har meget ondt ved at sætte Noget igjennem. Det kan jo ingenlunde nægtes, at Majoriteten har den afgjørende Magt; den vil og kan man ikke afdisputere den, thi det ligger i Forholdets Natur, at, hvad Majoriteten erklærer sig for, maa gjælde, og Minoriteten er i det Dieblik, man har en Majoritet, aldeles tillintetgjort. Men de Retninger i Forsamlingen, som ikke samstemme med Fleerheden deri, bør dog have Leilighed til at udtale sig, at benytte de Kræfter, de have, til at gjøre deres Meninger gjældende, og det var jo muligt, at ved Hjælp af disse Kræfter det, som synes at være Minoritet, kunde gaae over til at blive Majoritet. Det forekommer mig at være unaturligt og ubilligt at nægte det. Der var af en anden Landsstingsmand stillet et Ændringsforslag af et andet Indhold, som gik ud paa det Samme, nemlig at hævde Minoritetens Ret. Det Forslag, som han gjorde, forekom ogsaa mig ved dets særdeles Indhold ikke at være aldeles antageligt, og jeg stemte ikke der-

for; men det Princip, han har udviklet med Hensyn til Minoritetens Berettigelse, er aldeles overeensstemmende med min Mening. Naar man siger, at Minoriteten vel vil faae sine Repræsentanter i Udvalgene ved Hjælp af Majoriteten, fordi en forstandig Majoritet vil finde det nødvendigt, at Minoriteten ogsaa i Udvalgene faaer Leilighed til at udtale sig, da der ellers vilde møde saa meget mere Modstand ved Sagens Behandling i Forsamlingen, saa maa jeg bemærke, at det dog er uvist, hvorvidt Majoriteten vil være saaledes tankende, og dernæst er der stor Forskjel paa, om Majoriteten forunder Minoriteten at faae et eller andet Medlem, som man antager at være af den Retning, som et vist Mindretal i Forsamlingen, ind, eller om Minoriteten selv kan vælge dette Medlem. Det kan vel være, at Majoriteten finder for godt at lade Minoriteten repræsentere ved et eller andet Medlem; men det er ikke det Samme som naar Minoriteten faaer Leilighed til selv at udvalge sine Talsmænd. Det er fremdeles bemærket, at Majoriteten, naar den er meget haardnakket, kan raade over alle Valgene. Det er vel muligt; men det er Noget, som en Majoritet dog vanskeligere vilde beqvemme sig til, og den vilde maafføe vausseligere sætte igjennem at raade over ethvert enkelt Valg end at forhindre, at noget Valg foregaaer, som ikke er overeensstemmende med dens Ønsker; og derfor troer jeg, at man bør indrømme Minoriteten dette, nemlig at en relativ Pluralitet ogsaa maa være nok for at udvalge Comiteemedlemmer, eller at et Comiteemedlem kan udvælges, uagtet ikke et virkeligt Fleertal i Forsamlingen har udtalt sig for samme, men dog et Tal, som er større end det, noget andet Medlem har, og ialtsald tillige har en vis Størrelse. Jeg vil ikke her tale om den ikke ubetydelige Tidsspilde, som fremkommer ved Omvalg, og det Ustikre, der ligger i, om det tvungne Valg imellem flere Personer, som til Slutningen finder Sted, virkelig stemmer overeens med Forsamlingens Mening. Men det, som her er det Væsentlige, det er, at Mindretallet i Forsamlingen ogsaa faaer Leilighed til at gjøre sig gjældende igjennem Comiteerne. Jeg maa derved ogsaa gjentage en Bemærkning, som jeg